Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τήν Πέμπτην, 14^{ην} / 27^{ην} Σεπτεμβρίου 2012, ἑωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συμφώνως πρός τήν τυπικήν αὐτοῦ διάταξιν καί προσκυνηματικήν τάξιν.

Α'. Ὁ Ἑσπερινός

Ἀφ' ἑσπέρας ἀνεγνώσθη ἡ θ' Ὥρα εἰς τόν ἱερόν ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, λόγῳ τῶν συνεχιζομένων ἀνακαινιστικῶν ἐργασιῶν εἰς τό μοναστηριακόν ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Εὐθύς ἀμέσως τήν 14.00μ.μ. ὥραν, τῶν κωδώνων χαρμοσύνως κρουομένων, ἠκολούθησεν ἡ διά τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ κάθοδος τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τό ἱερόν προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως καί τῇ ἐπισήμῳ ἐν αὐτῷ ὑποδοχῇ, ὁ Προεξάρχων τῆς ἑορτῆς Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ηὐλόγησε τό θυμίαμα, ἐθύμιασε καί προσεκύνησε Αὐτός καί οἱ Ἀρχιερεῖς.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερέων εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Μετά τοῦτο ἔλαβε χώραν ἡ εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν προσκύνησις ὑπό τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, ἐν ᾧ ἐκρούοντο τά σήμαντρα καί ἐτελεῖτο τό θυμίαμα ὑπό τῶν ἱεροδιακόνων ἀνά τά προσκυνήματα.

Εὐθύς ἀμέσως ἤρξατο ὁ Μέγας Ἑσπερινός εἰς τό Καθολικόν δι' Ἀνοιξανταρίων καί Μεγάλης Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Κερκύρας κ. Νεκταρίου καί Θηβῶν κ. Γεωργίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί σημαντικοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος καί Κύπρου, παρά τήν ἐπικρατοῦσαν οἰκονομικήν κρίσιν.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεσθέντος, ἐγένετο ἡ ἐν πομπῇ καί κωδωνοκρουσίᾳ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Β' Ἡ θεία Λειτουργία.

Τήν 7.00 π.μ. τῆς Πέμπτης, 14^{ης} /27^{ης} Σεπτεμβρίου 2012, ἤρξατο ἀπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ κάθοδος πρός τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἅμα τῇ προσκυνήσει εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου μετά μανδύου ἔλαβε χώραν ἡ εἴσοδος εἰς τό Καθολικόν, ἡ τάξις τοῦ Καιροῦ καί ἡ ἔνδυσις τῶν Ἱερέων, ἐν ᾧ ἐκρούοντο τά σήμαντρα.

Μετά τοῦτο ἔλαβε Καιρόν ὁ Μακαριώτατος καί ἐνεδύθη Αὐτός καί οἱ Ἀρχιερεῖς.

Μετά τοῦτο ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί τῶν παρεπιδημούντων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, Μεσαορίας κ. Γρηγορίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ Ἐπισκόπου Γκομέλσκη καί Ζλομπίσκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Κερκύρας κ. Νεκταρίου, θηβῶν κ. Γεωργίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιμανδριτῶν καί Ἱεροδιακόνων ἐκ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος, Ρωσίας, Σερβίας καί Κύπρου.

Ἅμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας, ἤρξατο ἡ τελετή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀπό τοῦ σολέως τοῦ Καθολικοῦ. Ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος ηὐλόγησε τήν Ἁγίαν Εἴσοδον, ἀκολούθως δέ ἡ μακρά Ἀρχιερατική, ἱερατική καί μοναχική πομπή -τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ ἀκολουθούντων- ἐξῆλθε τοῦ Καθολικοῦ, ἐστράφη ἀριστερά, διῆλθε πρό τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως ἦλθεν εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί κατῆλθεν εἰς τό ἐν αὐτῷ σπήλαιον τῆς Ἁγίας Ἑλένης .

Ἐνθάδε ἔλαβε χώραν ἡ εἰς τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος ἔκτασις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἡ ὕψωσις αὐτοῦ ὑπό τοῦ Πατριάρχου ἀπό τοῦ σημείου, ἐν ᾧ εὑρέθη.

Μετά τήν ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ εὑρέθη, ἠκολούθησεν ἄνοδος τῆς ἱερᾶς πομπῆς καί περιφορά αὐτῆς τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, ἐν ᾧ ἐψάλλοντο τά Τροπάρια «Ἀκατάληπτὸν Ἐστίν» καί ὁ Πατριάρχης καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἔφερον εἰς τάς κεφαλάς αὐτῶν ἐν σειρᾷ καί ἐναλλάξ τό Τίμιον Ξύλον.

Τῆς λιτανείας ταύτης τελεσθείσης, ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν καί ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατά τήν τυπικήν διάταξιν ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ Γολγοθᾶ καί ἀπό τοῦ σημείου, ἐν ᾧ ὁ Σταυρός ὑψώθη μετά τοῦ ὑψωθέντος διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά τήν ὕψωσιν καί ἐν ᾧ οἱ πιστοί συνωστίζοντο, ἵνα λάβωσιν ἐκ τῶν βασιλικῶν τοῦ ὑψωθέντος Σταυροῦ διά τόν Ἁγιασμόν ψυχῆς καί σώματος, οἴκων αὐτῶν καί τῶν προσφόρων τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὁ Μακαριώτατος καί πᾶσα ἡ συνοδεία κατῆλθον διά τῶν ἐσωτερικῶν βαθμίδων εἰς τό Καθολικόν, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Μετά ταῦτα ἠκολούθησεν ἡ ἐπίσημος ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα, ἔνθα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος προσεφώνησε τούς προσελθόντας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Σήμερον Σταυρός ὑψοῦται, καί κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καί τά πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυϊτικοῖς ὕμνον σοί προσφέροντα, καί λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεός, Σταυρόν καί τήν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθέ καί φιλάνθρωπε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς προσκυνηταί ,

Τό ξύλον τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι ὁ Σταυρός, κατέχει κεντρικήν θέσιν εἰς τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. Καί τοῦτο διότι διά τοῦ Σταυροῦ ἐπῆλθεν ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς πλάνης του διαβόλου. Διά τοῦ Σταυροῦ ἐνεκαινιάσθη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἐπί πλέον δέ διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως ἐτελεσιουργήθη τό μέγα του θεοῦ μυστήριον της σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ.

Αὐτό τοῦτο τό γεγονός εὐαγγελίζεται καί κηρύττει ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διά τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, οὖσα ὁ πιστός καί ἀψευδής μάρτυς τοῦ τόπου τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τοῦ τόπου τῆς ὑπό τῆς Ἁγίας Ἑλένης Εὑρέσεως τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου ὑψώσεως Αὐτοῦ ἀγάλλεται καί μετά τοῦ θείου Παύλου καυχᾶται λέγουσα: «Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κἀγώ τῷ κόσμῳ». (Γαλ. 6,14).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐλευθερίαν ἐγγυᾶται καί τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν καί προσκυνοῦν τόν Τίμιον Σταυρόν. «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δέ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν», κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. (Α’ Κορ. 1,18).

Τῆς τοῦ Σταυροῦ θείας δυνάμεως ἐγενόμεθα καί ἡμεῖς κοινωνοί κατά τήν εὐχαριστιακήν σύναξιν, τήν ὁποίαν μετά παρρησίας καί πανηγυρικῶς ἐτελέσαμεν ἐν τῷ πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τοῦτο ἐξ ἄλλου καλούμεθα ὑπό τῆς Ἐκκλησίας διά στόματος τοῦ ὑμνῳδοῦ λέγοντος: «Δεῦτε, λαοί, τό παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τήν δύναμιν προσκυνήσωμεν, ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τό δέ τήν ζωήν ἐξήνθησεν ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τόν Κύριον· ἐξ οὗ πάντα τά ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διά Σταυροῦ τόν θάνατον καταργήσας καί ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα Σοι».

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα μέ τήν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ», ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/09/27/1445/

καί ἔδωσε τήν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς τούς προσκυνητάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

httpv://youtu.be/uUqZt7IowAs

ngg_shortcode_0_placeholder